

РЕШЕНИЕ

№ 2671

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 03.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **115** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 13, ал. 5 от Закона за социалното подпомагане /ЗСП/.

Образувано по жалба вх. № 513/06.01.2023 г. по описа на АССГ от С. Н. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-М/1337/01.11.2022г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане"- М., потвърдена с Решение № 22- РД 06 - 0178/14.12.2022 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - С. - град. С оспорената заповед е отказано предоставяне на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2022/2023 г. на основание чл. 13, ал. 2 от Закона за социалното подпомагане/ЗСП/ , поради неизпълнение на условието по чл. 10, ал. 1, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане /ППЗСП/.

Жалбоподателката С. Д., твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като притежавания от нея недвижим имот не може да бъде източник на доходи, че не отговаря на описанието в потвърдителното Решение на оспорената Заповед. Сочи, че имота в[жк]не е в регулация, няма достъп до улица и улично осветление, , не се ползва вода и ток в сградата, която се руши. Сградата е без колони и покрив, като се посочва, че при извършена надлежна проверка от служителите на дирекция „Социално подпомагане“ е могло да се установят твърдените обстоятелства, а не както неправилно е посочено, че сградата е „двуетажна къща“. За имота в [населено място] се сочи, че е наследствен от родителите на покойния ѝ съпруг, като се ползва от

всички наследници, той не може да бъде източник на доходи. Моли оспорения акт да бъде отменен. Към жалбата прилага като доказателство писмо от Столична община – Район "О. купел", с което се удостоверява, че сградата в кв. С. е негодна за живеене, поради наличието на недопустими деформации на вертикалните носещи елементи- тухлени стени, снимков материал и съдено решение. В съдебно заседание поддържа жалбата си, релевира доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорения административен акт. Моли оспорения акт да бъде отменен.

Ответникът – директорът на Дирекция "Социално подпомагане" – М., редовно призован се представлява от юрк. Х., който оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Представя писмени бележки. Не претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 23.08.2022 г. с вх. №ЗСП/Д-С-М/1337 г-жа С. Н. Д. е депозирала в дирекция „Социално подпомагане" - М. заявление-декларация за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия по реда на Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика. В заявлението-декларация г-жа С. Н. Д. е декларирала, че живее сама в жилище, собствено на дъщерите ѝ, както и че притежава идеални части от имот в [населено място], [община] и имот в [населено място],[жк], за който е посочено, че съгласно Констативен протокол е преди срутване. Г-жа С. Д. е декларирала също така, че е вдовица, в пенсионна възраст, притежава ЕР на ТЕЛК, съгласно което са ѝ определени от 70% до 89,99% трайно намалена работоспособност, и е с месечен доход от пенсия в размер на 370, 00 лв.

По делото е изготвен социален доклад от 18.10.2022г. и от 5.12.2022г., съгласно чл. 27 от ППЗСП. В него е посочено, че е изготвен въз основа на социална анкета и че жалбоподателката живее в [населено място],[жк]в жилище, собствено на дъщерите ѝ. В социалния доклад е отразено, че след направено служебно запитване до дирекция „Социално подпомагане" - С. е получен отговор, от който е видно, че имотът в [населено място], [община] е двуетажна къща в добро техническо състояние. Първият етаж се обитава от роднина на г-жа Д., който е предоставен за безвъзмездно ползване и не се отдава под наем и не би могъл да бъде източник на допълнителни доходи. Г-жа Д. е собственик и на идеална част от недвижим имот в[жк], като получения отговор от дирекция „Социално подпомагане" - К. село /лист 75 от делото/ отразява, че е извършено посещение на адреса в[жк], [улица], при което е установено, че на посочения адрес има изградена двуетажна жилищна сграда в добро техническо състояние, но при посещението не е осъществен контакт с живущите. В социалния доклад е направено заключение, че притежаваните от г-жа С. Д. имоти могат да бъдат източник на доходи, чрез продажба или отдаване по наем. Направено е предложение целевата помощ за отопление за отоплителен сезон 2022/2023 г. да бъде отказана, тъй като г-жа С. Н. Д. не отговаря на условията на чл. 10, ал.1, т. 4 от ППЗСП, тъй като притежава идеални части от недвижими имоти, които могат да бъдат източник на доходи. Въз основа на така установеното е издадена Заповед №ЗСП/Д-С-М/1337 от 21.09.2022 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане" – М., с която целевата помощ за отопление за отоплителен сезон 2022/2023 г. е отказана. Посочената заповед е обжалвана, като към жалбата е приложен констативен протокол № 23 на работна група инженери към Столична община, район „О. купел", в който е отбелязано, че след извършена проверка е направено заключение, че сградата е негодна за живеене, поради наличието на

недопустими деформации по вертикалните носещи елементи - тухлени стени. В текущото състояние конструкцията не е способна да изпълнява носещите функции и съществува опасност от самострутване на цялата сграда. Сградата не отговаря на действащите към момента норми и наредби за строителство на Република България. Не е рентабилно да бъде извършено укрепване на съществуващата конструкция и се препоръчва същата да бъде съборена. В тази връзка е извършена повторна проверка на място от служители на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град /РДСПСГ/ и Дирекция „Социално подпомагане“ – М., при която не е установено от кой точно от имотите, находящи се на посочения адрес притежава идеални части жалбоподателката. При тези данни издадената Заповед №ЗСП/Д-С-М/1337 от 21.09.2022 г. е отменена с Решение № 22-РД06-0132 от 24.10.2022г. на директора на РДСПСГ и преписката е върната за допълнително проучване, изясняване и уточняване на обстоятелствата относно притежавания от г-жа Д. недвижим имот в [населено място],[жк]нова преценка на правото на целева помощ за отопление и издаване на нов административен акт.

При новата проверка е направено писмено запитване до Столична община, Дирекция „Общински приходи“ – В. и О. купел, в отговор на което е получено писмо, удостоверяващо, че от г-жа Д. е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ от 2011г. за придобит недвижим имот, находящ се в [населено място],[жк], [улица], представляващ едноетажна къща с РЗП от 64 кв.м., състоящ се от две стаи, дневна, кухня, баня с тоалетна и коридор. Въз основа на получените данни и направения анализ отново е отказана целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2022/2023 г. по реда на Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика, като е издадена обжалваната в настоящото производство Заповед №ЗСП/Д-С-М/1337 от 01.11.2022 г. В издадената заповед е посочено, че не е изпълнено условието на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП - притежава недвижимата собственост и/или идеални части от нея, която може да бъде източник на доходи, с изключение на вещите, които служат за обичайно потребление на лицето или семейството. Цитирана е разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗСП, съгласно която социални помощи се предоставят за задоволяване на основни жизнени потребности на гражданите, когато това е невъзможно чрез трудът им и притежаваното от тях имущество. Въз основа на извършено социално проучване е установено, че притежаваните от г-жа Д. недвижими имоти в [населено място] и в [населено място],[жк], могат да бъдат източник на доходи, чрез отдаване под наем или продажба и по този начин да си набави средства за жизнените си потребности, както е посочено в ЗСП.

Заповед №ЗСП/Д-С-М/1337 от 01.11.2022 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – М. е обжалвана с подадена от г-жа С. Н. Д. жалба с вх. № 40685 от 11.11.2022г. пред АССГ, по която и във връзка с определение № 9266/24.11.2022г. на АССГ, Трето отделение 75 състав, е издадено Решение № 22-РД06-0178/14.12.2022г. на директора на РДСПСГ. С него жалбата на г-жа Д. е отхвърлена като неоснователна. За да отхвърли същата, решаващият орган е приел, че не е изпълнено условието на чл. 2, ал. 1 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП. Посочено е, че към момента на издаване на заповедта на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - М. за отказ за отпускане на целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2022/2023 г., г-жа С. Н. Д. притежава идеални части от имот в [населено място], [община] и

идеални части от имот в [населено място],[жк], които предвид местонахождението им, могат да бъдат източник на допълнителни доходи.

Административната преписка е изпратена в цялост на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - М., който е издал оспорената Заповед.

По делото са прието допълнително като доказателства издадени удостоверения за данъчна оценка по чл. 264, ал. 1 от ДОПК, като за имота в [населено място],[жк] е дадена данъчна оценка за г-жа Д., като собственик на S ид. част за сградата в размер на 5 506, 90лв. и за земята в размер на 6 204,50 лв. или общо в размер на 11 711,40лв., а за имота в [населено място] окол като собственик на 1/9 ид. части в размер на 512, 60 лв.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК и като такава е процесуално допустима.

Разгледана жалбата по съществото съдът намира жалбата за неоснователна предвид следното:

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗСП социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. Съгласно чл. 4, ал. 4 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, в 7-дневен срок от изготвянето на социалния доклад директорът на Дирекция „Социално подпомагане“; или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за отпускане или отказ на помощта.

Съдът приема, че оспорената Заповед е издадена от компетентен административен орган по чл. 13, ал. 2 ЗСП. Обективизирана е в писмена форма и е мотивирана съгласно изискването на чл. 13, ал. 3 от ЗСП. Преди постановяването и е проведена социална анкета и е изготвен социален доклад съгласно изискването на чл. 4, ал. 3 от Наредба № РД-07-5/16.05.2008 г.

Съгласно чл. 13 от Закона за социално подпомагане социални помощи се отпускат въз основа на заявление-декларация, подадено от нуждаещия се или от упълномощено от него лице. Право на социално подпомагане имат лица и семейства, които отговарят на определени условия, регламентирани в Правилника за прилагане на закона за социалното подпомагане и Наредба № РД-07-5 /16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление /ППЗСП/.

Кръгът на лицата, които имат право да получават целеви социални помощи е определен в чл. 2 ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. Съгласно цитираната разпоредба право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от ППЗСП.

От горното следва изводът, че за да отговаря дадено лице на условията за отпускане на целева помощ е необходимо да са налице две кумулативни предпоставки - средномесечния доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация да е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и лицето да отговаря на условията на чл. 10 и 11 от ППЗСП. Съгласно §3 от ДР на Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. „диференциран минимален доход за отопление" е индивидуалната граница за достъп до целева помощ за отопление за всяко лице съобразно възрастта, семейното положение и здравословното състояние, определена по реда на чл. 2, ал. 4 от Наредбата.

В конкретния случай целевата помощ за отопление с топлоенергия на лицето е отказана с оглед на това, че жалбоподателката не отговаря на условията на посочената по-горе Наредба във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП, тъй като е собственик на съответните идеални части от два недвижими имота. В разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 4 ППЗСП не е предвидено от имота реално да се получават доходи, а само да съществува обективна възможност такива доходи да бъдат реализирани от вещта. Не е предвиден и конкретен начин, по който имотът може да бъде източник на доходи, от което следва, че такива могат да бъдат както продажната цена на имотите, така и сумата от отдаването им под наем или възможността на жалбоподателя да се разпореди с тях по друг възмезден начин. Наличието на правото на собственост в патримониума на лицето обуславя възможността му да се сдобие с допълнителни доходи, от продажба, респективно, наем.

Съдът намира, че е налице основанието по чл. 10, ал. 1, т. 4 ППЗСП, мотивирало административният орган да откаже предоставянето на целева помощ за отопление. От събраните по делото доказателства се установяват фактическите обстоятелства, посочени като мотиви на заповедта. Отказът е съобразен с целта на Закона за социалното подпомагане, като такова да се предоставя единствено на граждани, които без помощта на друго не могат да задоволят своите основни жизнени потребности чрез труда и доходи от имуществото им, така че за тях се явяват изчерпани всички възможности за самоиздръжка и издръжка от лицата. Социалните помощи са предназначени да подпомогнат само тези граждани, които са в изключително критично положение, което не им позволява да задоволят сами своите основни жизнени потребности, в т.ч. отопление, не и тези които, макар със затруднение, могат сами да ги задоволят. Границата между тези категории е очертана нормативно с предвидените условия за отпускане на отделените видове социални помощи. Задължение на органите за социално подпомагане е стриктно да я съблюдават във всеки един отделен случай, отпускаяйки социалните помощи единствено на лица, за които законът е преценил, че са най-нуждаещи се. В случая са извършени необходимите проверки, като е установено, че единият от имотите е годен за обитаване, а другият дори и да не е годен за обитаване, може да бъде използван като източник на доходи за жалбоподателката, като тяхното парично изражение е посочено в представените по делото удостоверения по чл. 264, ал. 1 от ДОПК. За да възникне право на социална помощ едно от изискванията на цитираната норма е подпомаганото лице да не притежава недвижима собственост, която може да бъде източник на доходи. Това изискване е императивно и неговото неналичие представлява отрицателна материалноправна предпоставка от категорията на абсолютните за предоставяне на исканата помощ - т.е. препятства възникването на субективното право на целева помощ за отопление - в т.см. Решение № 11 739/05.10.2017г. По

адм.д. № 12491/2016г. На ВАС.

По изложените съображения, съдът намира Заповед № ЗСП/Д-С-М/1337/01.11.2022г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане"- М., потвърдена с Решение № 22-РД 06 - 0178/14.12.2022 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - С. - град за валидно и законосъобразно издадена.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, 17-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Н. Д., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № ЗСП/Д-С-М/1337/01.11.2022г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане"- М., потвърдена с Решение № 22- РД 06 - 0178/14.12.2022 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - С. - град.

На основание чл. 13, ал. 6 ЗСП решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: